

**R.P. Petri Laurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

73. An, & qualiter idem cum Episcopo Consistorium seu tribunal habeat
Vicarius, & in quibus casibus non habeat idem tribunal.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Vicarii in his, quæ speciale mandatum requirunt, semper procedant ut Ordinarii, non ut delegati. Nam, se subscribunt in actis. NN. Vicarius generalis. Contrarium responsioni nostræ tenentibus Lapo in c. 2. de off. Vicar. in 6. Dominic. ibidem. Anchar. num. 2. Marc. Anton. Genuens. in pr. cur. Archiep. Neapol. c. 66. num. 25. apud Garc. l. cit. num. 45. in quantum tenent; quod siue in simul, siue in diversis temporibus fiat commissio specialis alicujus vel aliquorum requirentium speciale mandatum, & addatur clausula generalis: & ad omnia alia requirentia speciale mandatum: tunc tota jurisdicção sit ordinaria; eo quod ille ordinarius est, cui committitur universitas causarum. Si verò non adicitur dicta clausula generalis, tunc in expressis requirentibus specialem commissio- nem erit jurisdicção delegata. Verum nostræ responsionis bonam, & generalem rationem dat Pirh. ex Sanch. loc. cit. quod in priore casu jurisdicção quod ad actus specialem commissio- nem exigentes, datur tanquam annexa, & accessoria ad ipsum officium generale Vicariatus, & ideo, sicut jurisdicção principalis ipsius officii generalis Vicariatus est ordinaria, ita & jurisdicção quod ad actus specialiter commissos accessorie illi annexa transit in ordinariam; quia accessorium sequitur principale, juxta reg. juris 42. in 6. Secus est in posteriore casu, in quo jurisdicção ad actus specialiter commissos non accessorie, sed separatim & singulariter, & independentè à generali officio Vicariatus datur, ideoque delegata censeri debet. Specialiter quoque doctrinam & rationem adversariorum elidit Garc. cit. num. 45. nempe, quod sola commissio universitatis causarum non faciat verè Ordinarium, & quod dum in simul cum potestate ordinaria fit commissio aliquorum requirentium speciale mandatum, tota jurisdicção sit ordinaria, et si non addatur dicta illa clausula generalis, ex quo una est commissio juxta c. translat. de constit. Unde jam etiam in his casibus ita singulariter ac separatim commissis appellari potest à Vicario ad Episcopum delegantem. Pirh. loc. cit. et contra in requirentibus speciale mandatum, simul tamen cum potestate ordinaria committi solitis à Vicario ad Episcopum non datur appellatio. Garc. loc. cit. n. 42.

3. Tertio etiam in his, quæ specialem commissio- nem requirentia committuntur quidem singulariter ac speciatim à commissio- ne generali Vicariatus, committuntur tamen tanquam Vicario generali, seu intuitu officii Vicariatus. Pirh. loc. cit. Sic quoque tradit Joan. And. ad speculator. in Rub. de off. Vicar. apud Garc. num. 43. quod quando divisim ac separatim committuntur, quæ requirunt speciale mandatum, tota jurisdicção sit ordinaria, si in commissio- ne fiat mentio Vicariatus, siue in salutatione dicendo: Tali Officiali vel Vicario nostro; siue in progressu dicendo: Tibi Officiali nostro committimus, quod possis, &c. sic dicendo: potestatem tibi alias per nos commissam extendimus, prorogamus, ampliamus. Joannem And. sequitur Sanch. l. cit. Hanc tamen doctrinam sibi non placere ait Garc. n. 44. nisi in eo solum casu, dum diceret Episcopus, quod potestatem alias commissam extendat vel ampliet; non verò si in commissio- ne illa separatim facta fieret solum mentio Vicariatus siue in salutatione, siue in progressu; eo quod sola Vicariatus mentio non operetur extensionem, prorogationem, aut ampliationem potestatis alias commissæ, sed solum sit causa demonstrationis personæ, cui datur nova illa commissio.

Quæstio 72. A quo jurisdicção- nem suam ordinariam accipiat Vicarius generalis Episcopi?

Respondeo: Accipere Vicarium hanc jurisdicção- nem non tam ab Episcopo quam ab ipsa lege; eò quod licet nulla lex Canonica in toto Jure Canonico reperiat, quæ expressè hanc jurisdicção- nem tribuat isti vicario, cum tamen Jure Canonico licitum sit, & permissum Episcopis constituere & assumere Vicarios. c. cum Episcopus. de off. ordinar. in 6. c. ult. de heret. in 6. qui vice eorum jurisdicção- nem Episcopalem exercent, hoc ipso, quod Episcopus nominat & constituit Vicarium ex permissione juris, jus ipsi det, & conferat jurisdicção- nem ordinariam, supposita tamen & interveniente dicta nominatione seu institutione Episcopi. Sic inquam docet Sbroz. l. 2. q. 14. & 26. & alii plures citati à Garc. loc. paulò post citand. Item Pirh. l. cit. num. 37. citans pro hoc Barbof. de potest. Episc. alleg. § 2. n. 40. & 44. Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. q. 1. n. 13. Idem tenet Pignat. Tom. 4. consult. 37. n. 6. ubi lex ipsa est, quæ dat jurisdicção- nem Vicario generali secundum Gl. in c. Romana. v. generaliter. de appellat. rejecta opinio- ne Gofred. & aliorum. Citat quoque pro hoc Abb. in c. quoniam. etiam in fine, ubi is asserat, quod Episcopus propriè non dat jurisdicção- nem Vicario, sed lex ipsa ministerio & factio Episcopi interveniente: eadem habet Pignat. Tom. 3. conf. 64. n. 4. ubi Vicarius accipit jurisdicção- nem à lege, ubi primum Vicarius constituitur; unde habeat jurisdicção- nem ratione officij, & titulo Vicariatus, juxta c. 2. de off. Vicar. in 6. ut notant Abb. conf. 21. n. 3. l. 1. Covar. qq. pract. c. 4. n. 4. in fine. Fagn. in c. quod nobis. de clandest. desponsat. n. 45. &c. Quorum sententiam secutus fui in foro benef. p. 2. q. 681 n. 2. citatis Castropal. Molin. Azor & aliis. Contrarium tamen tradit Garc. de benef. p. 5. c. 8. n. 24. & 25. ubi is: dicitur Ordinarius ex eo, quod juris permissione & consuetudine ab Episcopo constituatur, ut ejus locum teneat, & jurisdicção- nem generaliter exercent, & sic perinde, ac si à lege constitueretur. Non tamen ex eo est Ordinarius, quod lex det jurisdicção- nem Vicario interveniente ministerio & factio Episcopi, ut tenent Rota decis. 4. de off. Vicar. alias 378. in Novis. Marani. in speculo advocator. p. 4. dist. 5. n. 12. Thom. Sanch. nam verius est, Vicarium accipere jurisdicção- nem ab Episcopo eum deputante, ut tenet Vestrius in pr. Curia Roman. l. 3. c. 3. n. 2. nec id negari potest. Idem isdem verbis ex Garcia tenet Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 43. & distinctius aliquantum ex Hostiens. tit. de off. delegat. tradit Laym. in c. ut Archidiaconus. de off. Archid. n. 3. quod jurisdicção- illa ordinaria Vicarii directè proveniat ab Episcopo, creante seu assumente Vicarium; & indirectè verò à lege seu Canone, nimirum concedente Episcopis potestatem assumendi seu creandi Vicarium; sicut è contra jurisdicção- ordinaria Archidiaconi directè provenit à lege & indirectè ab homine, v. g. Episcopo, instituente Archidiaconum, seu conferente Archidiaconatum.

Quæstio 73. An & qualiter idem cum Episcopo consistorium seu tribunal habeat Vicarius, & in quibus casibus habeat idem tribunal?

1. Respondeo ad primum affirmativè. Barbof. Juris eccles. l. 1. c. 15. n. 18. Pax Jordan. l. c. n. 58. Lotter. de re benef. l. 1. q. 23. n. 45. Sbroz. l. 2. q. 25. n. 3. & q. 57. n. 1. Laym. in c. non putamus. de consuetud. in 6. n. 2. Ego in foro benef. p. 2. q. 681. n. 2. citatis pluribus juxta dicta in antecedentibus frequenter.

2. Resp. ad secundum: Vicarius non habet in omnibus idè consistoriū seu tribunal cum Episcopo, Sbroz. l. 3.

l. 3. q. 6. n. 24. Sed in iis tantum, quæ competunt Episcopo ratione jurisdictionis ordinariæ; non verò in iis, quæ ei competunt de jure speciali aut consuetudine. Sbroz. l. 1. q. 30. num. 12. & l. 2. q. 175. num. 16. Sic etiam in causa per Episcopum delegata, Vicarius non habet idem tribunal cum Episcopo; nam delegatus ille Episcopi in illa causa major est Vicario. Sbroz. l. 3. q. 6. num. 24. citans Cassan. in catalog. glor. mund. p. 7. consid. 20. Item Vicarius non habet idem consistorium cum Episcopo quo ad supplicationem juxta Franc. in c. non putamus. de consuetud. in 6. post Joh. And. in c. Romana. de appellat. in 6. in princip. apud Sbroz. l. 3. q. 12. n. 3. sed de hoc paulò post. An verò pari modo non faciat idem tribunal cum Episcopo quò ad recusationem ut Archid. & Franc. in c. non putamus. apud Sbroz. l. 3. q. 13. n. 3. vide apud eundem *ibidem*, & dicenda à nobis paulò infra. Limitat quoque dictum illud, quòd Vicarius idem tribunal cum Episcopo habeat, Barbof. l. cit. dum ait, id intelligi de causis spiritualibus; in temporalibus enim (ubi Episcopus jurisdictionem habet temporalem) ab ejus Vicario, quamvis ordinario, ad Episcopum tanquam altius tribunal appellatur, argumento Clem. 2. de rescrip. juncta Glof. l. illud quoque observandum hic ex Laym. in c. e. non putamus. n. 4. quòd licet idem utriusque sit tribunal, eademque jurisdictio, nihilominus jurisdictio Episcopi à jurisdictione Vicarii differat, non quidem substantialiter, sed accidentaliter, quatenus hæc ab illa dependens est, adeoque jurisdictio firmior sit in Episcopo quam Vicario: Sicut aqua potentior est in fonte quam in rivulo. De cetero quòd unum idemque tribunal habeat Vicarius cum Episcopo, intelligendum non esse de Vicario foraneo, dictum in antecedentibus, & spiritualiter de Vicario deputato ad civitatem tantum, quòd non faciat idem tribunal cum Episcopo, dictum est aliàs ex Sbroz. l. 1. q. 29. num. 2. citante pro hoc plures.

Questio 74. An appellari possit à sententia Vicarii ad Episcopum?

Respondeo: Non datur appellatio à Vicario ad Episcopum tanquam ab eodem ad se ipsum. Sbroz. l. 1. q. 23. n. 8. & l. 3. q. 1. n. 1. citans c. Romana. de appellat. in 6. & ibi DD. C. non putamus de consuetud. in 6. & ibi Archid. Anchar. Franc. Gemin. c. si quis. de off. deleg. in 6. Lancelot. institut. juris can. de off. Vicarii. & plurimos alios. Laym. in c. Romana. n. 2. & in c. ut Archidiaconus. de off. Archid. n. 8. & in c. non putamus. n. 1. ubi, quòd non valeat consuetudo immemorialis appellandi à Vicario ad Episcopum; eo quòd consuetudo, quæ est contra substantiã rei, de jure impossibilis atque irrationalis judicari debet; Ratio verò ac veluti substantia appellationis in eo consistat, quòd sit ad alium eumque majorem Judicem provocatio l. 1. §. si quis ff. de appellat. c. placent. causa 2. q. 6. Episcopus autem ejusque Vicarius, seu Officialis principalis unum idemque tribunal habent, adeòque repugnet ab hoc ad illum appellare; uti etiam talem consuetudinem non valere, ait Azor. p. 2. l. 3. c. 43. q. 6. Pax Jord. loc. cit. num. 64.

2. Extenditur responsio primò, ita ut si de facto interponatur talis appellatio, etiam partibus consentientibus, commissio causæ, & processus inde secutus sit invalidus & nullus. Sbroz. cit. q. 2. n. 11. & 12. Barbof. de pot. Episc. p. 3. alleg. 54. num. 48. Tusch. Lit. a. concl. 349. num. 7. Pax Jord. loc. cit. n. 61. Secundò, ut ne quidem detur appellatio talis in requirentibus speciale mandatum, dum ea simul

P. Lauren. Vicarius Episc.

cum potestate ordinaria commissa sunt. Garc. loc. cit. n. 42. Ego, fori benef. p. 2. q. 693. Tertio ut procedat tam de appellatione judiciali quam extrajudiciali. Sbroz. loc. cit. num. 10. & ex eo Pax Jord. n. 62. Barbof. ubi ante. Quarto ut procedat quoque in supplicatione. Sbroz. l. 3. q. 12. per tot. Barbof. l. cit. n. 49. Pax Jord. num. 63. sed de hoc inferius specialiter.

3. Limitatur e contra responsio primò, ut non procedat respectu causarum specialiter delegatarum Vicario ab Episcopo extra commissionem generalem Vicariatus; quotiescunque enim Vicarius non ut ordinarius, sed ut delegatus Episcopi procedit, appellatio detur ad Episcopum delegantem. Garc. loc. cit. n. 40. citans quamplures. Sbroz. l. 2. q. 55. n. 35. Barbof. loc. cit. n. 52. & ex eo Pax Jord. l. cit. n. 71. citantes Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. n. 6. Unde jam etiam à Vicariis quantumcumque delegatis ad universitatem causarum, cum semper maneant delegati, conceditur appellatio ad Episcopum delegantem, non ad Superiorem. Pax Jord. l. cit. citans eosdem quos ante, ac dicens, pro indubitato recipi à communi.

4. Limitatur secundò, ut non procedat in appellatione ab interlocutoria Vicarii: nihil enim verat, quò minus ab ea ad Episcopum appellatio per viam recursus à gravamine interponatur. Barbof. l. cit. n. 30. & ex eo Pax Jord. n. 67. citantes præter alios Put. l. 2. decis. 302. Jacob. Laurent. de jud. suspens. c. 24. n. 12. sicut enim Judex ipse decretum suum, quòd interloquendo pronunciavit revocare, mutare, & emendare (etiam sæpius, ut addit Pax Jord. n. 68.) potest. Barbof. num. 51. citans Cardos. in pr. iudicium V. Judex. num. 66. & 67. Ricc. in collect. p. 5. collectan. 1474. Calder. Põreiram. qq. forens. l. 1. q. 9. Gratian. discept. for. c. 474. n. 11. &c. juxta l. quòd iust. ff. de re jud. l. dicere. ff. de arbit. c. cum cessante. de appell. (modo tamen sententia illa interlocutoria non sit mandata executioni. Barbof. cit. n. 51. Pereira l. cit. n. 8. Pax Jord. n. 68. nec finem imponat iudicio aut processui. Barbof. Pax Jord. locis cit. Pereira n. 9. nec sit geminata, aut ab ea transferint decem dies; quia tunc efficitur irrefractabilis, seu revocari non potest ad petitionem partium, seu partes eam retractationem petere nequeunt. Barbof. Pax Jord. locis cit. citato Gratian. c. 155. num. 35. quamvis (ut addit Pax Jord. Judex non impediatur eam ex officio concedere) sic etiam Episcopus, cum eandem jurisdictionem, & auditorium cum Vicario habeat, sententiam, quam Vicarius ipse interloquendo pronunciavit, tanquam à se ipso probatam corrigere, & emendare poterit. Barbof. cit. num. 51. & ex eo Pax Jord. num. 7.

5. Observandum quoque hic, quòd tradit Sbroz. l. 3. q. 2. num. 9. ex Franc. in c. non putamus. de consuetud. in 6. quòd à Vicariis (intellige quibuscumque) detur appellatio ad eorum principales, à quibus constituti, dum hi sunt supremi Principes, non agnoscunt Superiorem propter defectum superioritatis. Sic etiam tradit Pax Jord. l. cit. num. 6. à Vicario Papæ ad Papam appellari posse.

Questio 75. Num pari modo à Vicariis foraneis Episcopi appellari nequeat ad Episcopum?

Respondeo negative. Quòd enim Episcopi, & ejus Vicarii seu Officialis unum sit tribunal, de Vicario solum generali intelligitur, seu ad universitatem causarum Ordinario. Garc. p. 5. c. 8. n. 29. citans quamplures. Laym. in c. non putamus. de consuetud.